

Revista Școlii Gimnaziale „Sfinții Împărați”, Comuna Balta Doamnei

Fii TU ca să fii
diferit!

ANOTIMPURILE FERMECATE

Cuprins

Cuvânt înainte	1
Fii tu ca să fii diferit	2
Prima zi de școală	3
Ziua educației	4
Implicațiile meseriei de părinte și evitarea negativismului la copii	5
Sănătatea – comoara cea mai de preț a omului	8
Toamnă, toamnă harnică	9
Viața în Evul Mediu	22
Pasionați de poezie	24

Autori

Vodă Adina (Director)	Pădurariu Antonia (clasa a II-a)
Postelnicu Alina (Prof. învă. primar)	Dumitrache Iulia (clasa a II -a)
Carpen Alexandra (Prof. învă. primar)	Vasile Diana (clasa a III-a)
Lupu Nicoleta (Prof. învă. preșcolar)	Vasile Jasmine (clasa a III-a)
Constantin Simona (Prof. învă. primar)	Ioniță Luca (clasa a III-a)
Petre Camelia (Prof. învă. primar)	Manolache Ioana Andreea (clasa a IV-a)
Petre Simona (Prof. Limba română)	Tone Adnana (clasa a IV-a)
Bucurică Nicoleta Camelia (Prof. Istorie)	Irimescu Elena (clasa a IV-a)
Coord. elevi clasa a II-a – Înv. Chiosa Ioana	Oana Andrei (clasa a IV-a)
<i>Redactori</i>	Dumitrache George (clasa a IV-a)
<i>Prof. învă. primar Postelnicu Alina</i>	Eremia Mario (clasa a IV-a)
<i>Prof. învă. primar Carpen Alexandra</i>	Gheorghe Silvia (clasa a IV-a)
<i>Prof. învă. preșcolar Lupu Nicoleta</i>	Tătar Mario (clasa a IV-a)
	Bratu Diana Georgiana (clasa a VII-a)
	Ioniță Cristina (clasa a III-a)
	Ilie Lucia (clasa a IV-a)

CUVÂNT ÎNAINTE

Motto

*“Numai în surâsul copiilor poți
Avea încredere nelimitată.”*

(M. Voiculescu)

Apariția unei reviste a școlii noastre este un eveniment deosebit, reprezentând o șansă în plus de a dialoga, pe care o vor avea profesorii acestei școli cu cei pe care îi educă și îi instruiesc, cu elevii.

Primul număr al revistei nu poate fi decât un început modest dar orice drum, oricât de lung ar fi, începe tot cu un pas.

Doresc ca, de la număr la număr, paginile revistei să fie mai interesante, mai atractive, iar cei ce scriu în ea să fie cât mai mulți.

Mult success tuturor!

Director,

Prof. Vodă Adina

Fii TU ca să fii diferit!

(Director Prof. Vodă Adina)

Să fii diferit înseamnă să ai curaj: curajul de a te descoperi că ești unic, curajul de a-ți accepta unicitatea, curajul de a-ți trăi viața într-un mod unic.

De ce să accepți să fii diferit într-o lume în care toți încearcă să fie la fel ca "toți ceilalți"? Pentru că atunci trăiești cu adevărat, atunci ești TU, atunci ai mai multe șanse la împlinirea și la

fericirea TA, nu a celui alt cu care te identificezi; pentru că Dumnezeu ne-a creat unici, cu ADN diferit de la o persoană la alta, cu identitate proprie, cu un "a exista" propriu, nu doar cu un "a fi".

Este adevărat că mulți se tem să fie diferiți pentru că acest lucru ar însemna uneori să nu fie acceptați de cei din jurul lor, să fie excluși dintr-un grup, să fie poate priviți ca fiind "altceva"; alții consideră că a fi ca majoritatea îți conferă siguranță; sau că este un mod mai comod de a trăi.

Și totuși, NU! Învață să fii TU, Omule, să îți recunoști identitatea, să înțelegi că nu ceea ce fac cei din jur trebuie

să faci nepărat și tu, învață să gândești și să alegi tu pentru tine, nu alții; învață să îți privești cu atenție mintea și inima și să citești acolo ceea ce poți să faci și ceea ce poți să fii!

De ce nu o faci mereu? De ce îți cauți ca scuză că ești prea ocupat ca să îți faci timp să stai de vorbă cu tine și să te descoperi? Poate pentru că te temi... Te temi de ce ai putea să descoperi atunci când vei începe să gândești și să simți... Te temi să nu descoperi vreun vis de-al tău uitat într-un sertar de suflet și să te smulgi astfel din confortul "siguranței" pe care ți-l asigură conformismul... Te temi să te uiți în inima ta adânc, indiferent de ceea ce ai putea descoperi.

Învață să fii OM, să fii tu, să-ți urmezi visul, să-ți ascuți inima și să o lași să zboare unde vrea ea, învață să-ți croiești propria cale, nu să mergi încet pe poteci deja bătătorite și să lași întotdeauna o urmă pe unde treci, urma ta; învață să nu-ți fie teamă să provoci regulile sau să riști; învață să te întrebi "de ce?" pentru că din acest "de ce" al tău ți se va naște propriul destin.

Fii tu însuți, fii diferit !

PRIMA ZI DE ȘCOALĂ

Micuții școlărei din **CLASA PREGĂTITOARE** au început o nouă etapă din viața lor. Cu zâmbetul pe buze, încrezători și curioși au pășit în minunata lume a cărților. Se deschide un nou capitol plin de speranță și vise frumoase.

Cu emoție am cunoscut într-o zi călduroasă de toamnă, 11 septembrie 2017. Ce micuți drăgălași cu suflete minunate! Am descoperit în ei bunătatea, sinceritatea, căldura venită din inima lor micuță, am descoperit dorința de a cunoaștelumea, dragostea de frumos.

Și așa.....am început să sper.....să cred că lumea aceasta, în care trăim are nevoie de un nou început, de tineri plini de speranță cu suflete curate. Și am pornit la drum împreună. Privind ochisorii lor am reînceput să sper că tot răul din lume va dispărea atunci când ei, micuții mei școlărei, vor zâmbi, că lumea asta rece și grăbită va înțelege cum trebuie să vedem viitorul nostru, al tuturor: prin ochi de copil sincer, iubitor și bun.

Vom parcurge un lung drum împreună, dar avem speranța că la sfârșitul lui, în clasa a IV, vom avea puterea să zâmbim la fel ca acum, vom fi mai aproape de împlinirea dorințelor noastre și atunci când o lacrimă va curge pe obraz, vom înțelege că sufletul este cel care trebuie să rămână neschimbat.

În acest prim an școlar încercăm să ne acomodăm cu scrisul literelor de tipar și socotitul cu numere și cifre mici, cântăm, desenăm, ne jucăm. Este un an plin de activități fel de fel din care sperăm să învățăm lucruri frumoase și utile. **(Prof. inv. primar Carpen Alexandra)**

ZIUA EDUCAȚIEI

Pe 5 octombrie 2017, școala noastră a sărbătorit **ZIUA EDUCAȚIEI**. În toate clasele elevii au participat la activități dedicate acestei minunate zile.

Și noi, cei mici, am ținut să demonstrăm ce lucruri minunate putem face.

Vă prezentăm câteva imagini cu activitățile noastre din această zi.

Implicațiile meseriei de părinte și evitarea negativismului la copii

Prof. înv. primar Postelnicu Alina

„Omul ființează și devine ceea ce este prin educație. ” (C. Cucuș, 2006, p. 15) Atunci când vorbim despre educație și despre șansele de reușită în viață ale unui copil, oamenii se gândesc în primul rând la educația formală, cea care se face în școală, și la responsabilitatea cadrelor didactice pentru tot ceea ce face copilul din momentul în care a intrat în această instituție. Cu toate acestea, deosebit de importantă este și educația pe care copilul o primește din familie, „cei șapte ani de-acasă”, lucru pe care mulți îl ignoră.

Profesorul deține abilitățile necesare pentru desfășurarea procesului instructiv-educativ, însă măsura în care acesta își atinge obiectivele depinde foarte mult de baza cu care copilul se prezintă la școală și de modul în care părintele susține ceea ce face educatorul în sala de clasă prin întărirea aceluiași principii și acasă. Părinții și educatorii ar trebui să „le cultive copiilor de timpuriu o atitudine pozitivă față de muncă și pot contribui la formarea unor deprinderi cum sunt: conștiinciozitatea, seriozitatea, punctualitatea, disciplina”. (S. Dima, 1992, p. 19)

Nu există studii de specialitate pe care orice om trebuie să le urmeze pentru a deveni părinte, însă acesta trebuie să se informeze despre ceea ce urmează să se întâmple cu copilul lui și să știe cum să acționeze în orice

Activitate cu părinții la clasa pregătitoare

situație, să fie pregătit pentru orice, în acest fel el reușind să îl ajute pe copil să se dezvolte armonios și să își construiască un viitor luminos.

Meseria de părinte este una dificilă și implică o responsabilitate foarte mare, aceasta constând în creșterea unui copil mic și neajutorat, care trebuie să devină „un cetățean productiv, cooperant, activ în societate”. (T. Gordon, 2014, p. 17) Printre cele mai mari piedici în calea educației întâlnim răsfățul, cel care se manifestă în special în cazul copilului unic, cel care nu are frați sau surori cu care să „concoreze” pentru dragostea, atenția și darurile oferite de părinți. Chiar dacă toată dragostea părintească se îndreaptă către el, copilul singur la părinți, în unele cazuri, ajunge să nu dețină un model de comportament civilizat pentru că este mult prea ocrotit și ferit de orice responsabilitate. În plus, în cazul acestor copii, de cele mai multe ori părinții se alarmează de la cel mai mic neajuns sau semn de boală prezentat de copil, toate adunate reprezentând de fapt încetinirea dezvoltării acestuia. Protecția excesivă nu îl ajută pe copil să își asume

consecințele faptelor sale, să aibă inițiativă și să se străduiască să facă tot ce îi stă în putință pentru a se autodepăși. În această manieră, ușor, ușor sunt construite bazele unor trăsături negative de caracter, care, odată întipărite în personalitatea copilului, sunt foarte greu, chiar imposibil în unele situații, de ameliorat.

Urmările unei educații greșite din familie sunt constatate la școală, atunci când educatorului îi este foarte greu să se lupte cu negativismul care și-a pus amprenta asupra copilului. Negativismul reprezintă „o formă conștientă și stabilă de manifestare prin care copilul respinge cerințele și solicitările raționale ce i se adresează”. (L. V. Filimon, 1967, p. 6) Acesta nu este înăscut, ci își are rădăcinile în primul rând în erorile educative din mediul familial sau în neconcordanța dintre educația primită în familie și cea primită la școală. Avem situația în care copilul manifestă negativismul și acasă, atunci când este suprasolicitat, de exemplu în ceea ce privește hrana. Din

Activitate cu părinții la grupa mică

grija excesivă pentru a-și hrăni copilul, mulți părinți sunt tentați să îl forțeze în mod inconștient pe acesta să mănânce mai mult decât trebuie, consecința fiind reacția negativă față de hrană, refuzul de a mai mânca. Pe de altă parte, avem negativismul manifestat la intrarea în grădiniță sau școală din cauza protecției și răsfățului excesiv din partea părinților. Copilul este obișnuit, din nefericire, acasă să facă tot ceea ce își dorește și când dorește, să primească orice vrea fără a oferi nimic în schimb și să nu își asume consecințele faptelor sale. Atunci când intră în colectivitate și trebuie să se supună unor reguli, totul se schimbă pentru el și simte nevoia să se apere de ceva ce nu a cunoscut până în acel moment, regulile, el simțindu-se „amenințat” în procesul educației. Prin urmare, el este tentat să respingă tot ceea ce este solicitat să facă, reacția negativă față de școală continuând în același mod și acasă, atunci când el trebuie să efectueze temele pentru următoarea zi.

Pe lângă acești copii răsfățați excesiv, avem la polul opus părinți care aleg stilul autoritar în orice moment, exprimând permanent interdicții față de copil, cea mai simplă inițiativă a copilului fiind interzisă din prima clipă în care aceasta este exprimată. Acest stil parental lasă tot urmări grave, „Nu!” fiind în acest caz urmat de transformarea copilului într-un individ fricos, timid, lipsit de personalitate, cu sentimente de ostilitate față de părinți.

Părintele ideal nu ar trebui să preia unul dintre modelele prezentate mai sus, ci să le îmbine pe cele două în funcție de situațiile în care este pus și să apeleze la mijloacele necesare pentru a se informa despre reacțiile pe care ar trebui să le aibă, alegând un stil parental democratic.

Pentru a susține îndeplinirea obiectivelor educației formale și pentru a contribui la evoluția copilului pe toate planurile, părinții ar trebui să alăture excesului de iubire exigența față de copil, să mențină un echilibru între a permite orice și a interzice orice și să i se dea sarcini pe măsura capacităților și posibilităților acestuia.

Bibliografie:

- Cucoș, C., *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2006.
- Filimon, L. V., *Negativismul copiilor – produs al carențelor educative*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1976.
- Dima, S., *Cei șapte ani de-acasă*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1992.
- Gordon, T., *Părintele eficient*, Editura Trei, București, 2014.

Sănătatea – comoara cea mai de preț a omului

Prof.înv.primar Constantin Simona

Alimentația sănătoasă a copilului și dezvoltarea armonioasă din punct de vedere fizic reprezintă o prioritate pentru părinți, cadre didactice și alți factori educaționali implicați în proiecte de conștientizare a elevilor, cu privire la menținerea echilibrului intern și a stării de bine. Stilul de viață alimentar al adultului se formează din copilărie, când familia își pune amprenta asupra viitoarelor preferințe alimentare. Din acest punct de vedere este necesar să subliniem două aspect esențiale: cantitatea nu trebuie să primeze în defavoarea calității hranei zilnice și consumul trebuie să fie echilibrat, variat, atât cât este necesar copilului, care nu poate consuma o porție asemănătoare cu cea a adultului.

Fructele și legumele conțin substanțe cu efect pozitiv, de distrugere a bacteriilor, de întărire a sistemului imunitar, de prevenire a unor boli favorizate de scădere a imunității. Copilul poate consuma din grupa legumelor și a fructelor orice dorește, nimic nu este interzis. Trebuie doar să fim atenți la hrana diversificată, să nu se consume timp îndelungat același tip de legume, respective fruct. Este bine să alegem fructele de sezon, deoarece acestea conțin vitamine, săruri și sunt accesibile ca preț. Consumate în stare crudă, congelate, uscate sau sub formă de suc proaspăt acestea sunt ideale pentru orice vârstă. S-a dovedit că minim 5 porții de legume și fructe pe zi influențează pozitiv sănătatea. Raportul optim este de trei porții de legume și două de fructe. Se va încuraja consumul de ardei, roșii, castraveți, salată, spanac, broccoli, ciuperci și mere, banane, portocale, piersici, cireșe, căpșuni, struguri, nuci.

Iată câteva sfaturi utile :

- + Luați masa în familie, împreună cu copilul și asigurați-vă că există un climat armonios!
- + Copilul va consuma alimente cu mai multă plăcere dacă acestea sunt prezentate cât mai atractiv!
- + Oferirea de legume și fructe de culori diferite stimulează pofta de mâncare!
- + Recompensați copilul, dar nu cu mâncare, ci cu vorbă bună, o carte, un film sau poate chiar cu o ieșire în aer liber, pentru a face și mișcare!
- + Întrebați copilul ce fructe și legume dorește și sub ce formă de preparare, ce vrea să adauge în meniu sau ce fructe vrea să conțină salata de fructe!
- + Puteți “camufla” unele legume în chifteluțe, omlete sau salate asortate!
- + Eliminați produsele nesănătoase din casă (bomboane, ciocolată, caramele), astfel sunt înlăturate și tentațiile!
- + Completați întotdeauna mesele servite cu activități fizice în aer liber: plimbări cu bicicleta, rolele sau jocuri cu mingea!

Bibliografie : “Ghid de intervenție pentru alimentație sănătoasă și activitate fizică în grădinițe și școli ”

Toamnă, toamnă harnică

Toamna...poate avea atât de multe înțelesuri. Este anotimpul care face legătura dintre vară și iarnă. Este anotimpul recoltei și al abundenței, e timpul în care ne facem provizii pentru iarna ce va veni. E un moment de sărbătoare și reuniune, un eveniment unic de imagini, sunete și mirosuri. Toamna e anotimpul ploilor, al copacilor care plang în ritmul căderii frunzelor, al norilor și al păsărilor călătoare.

Toamna e anotimpul poeziilor rostite în șoaptă, al versurilor tulburătoare și al sufletelor pereche. E anotimpul emoțiilor.....

Dar, mai presus de toate, toamna înseamnă frunze colorate, un spectru de nuanțe între verdele strălucitor al verii și tonul plictisitor al iernii, roșu aprins, maro, portocaliu, galben luminos sau galben ruginiu. Arțari roșii, mesteacăn galbeni, paltini stacojii, nuci arămii. Un peisaj pestriț de frunze și culori aflate în tranziție.

Fiecare copac cu o garderobă proprie de toamnă, salcii dansând în vânt, conifere tronând elegant. E ca o vrajă a toamnei care scoate din joben lumina din frunze și cele mai minunate nuanțe. E atât de încântător încât aproape poți gusta culoarea. Și nopțile reci, cu aerul lor special, plin de miresme, de viață, te îndeamnă la melancolie și visare.

Un aer de epocă, aparte, diferit prin simbol și trăire.

(Prof. Simona Petre – Limba română)

Lucrări realizate de elevii clasei a III-a

Învățăm să punem murături

Toamna este anotimpul fructelor și al legumelor. Odată instalată, deja ne putem face provizii pentru iarnă, astfel că a sosit vremea murăturilor. Noi, cei de la grupa mijlocie, împreună cu doamna educatoare ne-am transformat pentru o zi în mici bucătari. Ne-am îmbracat corespunzător cu sorțulet și bonetă, apoi am sortat legume, le-am spălat și le-am aranjat în borcane. Vă prezentăm câteva poze din cadrul activității și sperăm să vedeți bucuria din ochii noștri.

(Prof. înv. preșcolar Lupu Nicoleta)

**Toamnă dragă, îți voi spune
„Doamnă Toamnă”**

Toamna a venit deodată
Cu de toate încărcată.
Frunzele sunt ruginii,
S-au copt strugurii în vii.

În grădină, zarvă multă.
Toți vorbesc, nimeni n-ascultă
S-adunăm răsadurile
Feluri de zarzavaturi.

Gospodinele au treabă.
Pentru iarnă pregătesc
Gogoșari și varză acră
Și borcanele sporesc.

Fierb dulcețuri în ceaune,
Toți copii le pândesc
Toamnă dragă îți voi spune,
“ Bun venit! Eu te iubesc!”

Doamna Toamnă, ce ghidușă

Ne îmbie jucăușă

Din panerele – ncărcate

Să alegem pe gustate:

Mere cu obraji de soare

Struguri, pere gălbioare,

Prune brumării, gutui,

Și migdale amărui,

Doamna Toamnă ni-le-adună

Fiindcă e harnică și bună.

(Manolache Ioana Andreea, clasa a IV-a)

Produsele activității desfășurate cu elevii clasei I

REBUS

- 1.Îi culegem toamna din vie
- 2.Legumă cu miezul ca o floare, iar în jurul ei cu frunze de varză
- 3.Una dintre culorile toamnei
- 4.Fructul otrăvit din povestea albă ca zăpada
- 5.Copacii încep să-și scuture...
- 6.Locul unde depozităm conservele

1.			T						
2.			O						
3.			A						
4.			M						
5.			N						
6.			A						

(Pădurariu Antonia, clasa a II-a)

Vestita Toamnă

Toamna este un anotimp colorat și foarte bogat în legume și fructe. Culorile ei, galben, maroniu și roșiatice se văd pretutindeni. Frunzele copacilor se desprind ușor de pe ramurile lor bătute de un vânt amețitor. Este un dans frumos al frunzelor.

Toate coboară ușor spre pământul care parcă este puțin albit de bruma argintie. Legumele și fructele adunate de gospodine sunt frumos așezate în mândra cămară. Toți gospodarii satului își ară ogoarele cu tractoarele. Pe cer se văd păsările călătoare plecând spre țările cu soare, iar nopțile reci parcă ar șopti pe la ferestrele noastre că este anotimpul toamna.

(Tone Adnana, clasa a IV-a)

Anotimpul ruginiu a sosit. Copacii și-au schimbat hainele verzi. Toamna scutură copacii de frunzele aurii, ruginii și maronii. Frunzele obosite au început să cadă pe rând. Vântul sulfă cu putere, iarba își schimbă grăbită culoarea. Soarele mai apare uneori, dar nu prea mult. Animalele își pregătesc duzine de mâncare pentru hibernarea ce va urma. Păsările călătoare, se îndreaptă spre ținuturile calde. Toamna ne aduce frigul și gerul, dar și ploile. Acest anotimp aduce și bruma, desigur.

Livezile s-au umplut de roade. Gospodarii au cules recoltele și au umplut camerele cu multe bunătăți. A fost un an darnic!

Noi, copiii, în septembrie, cu emoții și bucurii, începem școala. Ulița răsună de glasurile vesele.

În aer se simte parfumul strugurilor copti. Nucii cei bătrâni sunt încărcati de fructe cu coaja maronie. Un arici rătăcit se ascunde prin frunzele uscate. Animalele pădurii se pregătesc pentru anotimpul rece.

- Unde te grăbești, Mândru Soare?
Mai stai un ceas pe la noi!

Norii cenușii se zăresc în depărtare. Peste puțin timp, ploaia va pune stăpânire peste întreg pământul.

Toamna este cel mai frumos, bogat, rece și ruginiu anotimp! Bun venit, toamnă dragă!

(Ioniță Luca, clasa a III-a)

Clasa a IV-a

Toamna

Toamna este cel mai bogat anotimp. Anotimpul meu preferat acesta este. Fructele sunt gustoase și zemoase. Copacii au început să rămână fără frunze. Frunzele încep să se desprindă una câte una din ramurile copacilor. Oamenii au început să culeagă viile, să facă grămezi de frunze. Zâna Toamna vine în fiecare seară să vadă frumusețile naturii.

Fructul corespunzător acestui minunat anotimp este strugurele, deoarece el se coace primul, iar Zânei Toamna îi place foarte mult. Celelalte zâne sunt invidioase pe această zână superb, deoarece ele nu au asemenea anotimp frumos.

Toamna are multe avantaje. Două dintre sutele de avantaje ale acestui anotimp sunt că ea este bogată și cel mai apreciat anotimp dintre toate cele patru. Toamna ne oferă și flori: tufănelele, crizantemele, anumite tipuri de trandafiri și altele. Chiar dacă toamna nu avem vreme prea frumoasă, uneori mai iese de printre nori și soarele.

Toamna este un anotimp uimitor!

(Irimescu Elena, clasa a IV-a)

Toamna

Toamnă, toamnă ruginie,
Ești ca o prințesă zglobie.
Aduci doar roade bogate
Asemeni unei nestemate.

Ploi mărunte, frunze-n vânt,
Toamna adună roadele
De pe pământ.
Mere, pere, nuci, gutui
Sunt pe placul orișicui.

Umbrele și școlărei,
Bal mascat și bostănei,
Toate acestea le găsești,
Într-o toamnă ca-n povești.

(Oana Andrei, clasa a IV-a)

Toamna

Toamnă dragă bună ești
Tu de toate ne dăruiești
Cum ești tu tare bogată,
Și ne umpli camera toată!

Verde codru se dezbracă
Și norii de ploaie se arată,
Păsările au plecat
Spre un loc mai minunat,
Țăranii muncesc cu drag
Să adune rod bogat.

**(Dumitrache George,
clasa a IV-a)**

Bogăția toamnei

Copacii au îngălbenit
E semn că toamna a venit
Covor de frunze e pe jos
De-l calci este așa pufos.

Vântul adie azi ușor,
Mâine mai tare sau mai deloc.
Ploile sunt azi peste tot
Sau poate le vezi ioc.

Uite mama câte face!
Nu mai are pace.
Și dulcețuri și compot,
Parcă este un robot.

Gogonele, castraveți
Varza acra , gogoșari,
Iară casa este parcă
Numai un miros de ceapă.

Nu vă spun în beci ce este,
Parcă anul nu mai trece
Să aducă în panere
Nuci, mere, gutui și pere.

Cartofi, ceapă, usturoi,
Vinul este în butoi.
Vai tu, toamnă cea bogată
Ne mai odihnim vreodată?

**(Eremia Mario,
clasa a IV-a)**

Când cea de-a treia fiică a anului , **Zâna Toamna**, poposește în ograda casei părintești, pe țarinile rodnice și, mai ales, la fereastra sufletului nostru, noi, copiii, ne bucurăm de roadele îmbelșugate pe care ni le aduce și de frumusețile unice ale peisajelor încărcate de culoare. Toamna ne provoacă creativitatea, ne stimulează imaginația și dă frâu liber viselor noastre. Dintr-o frunză ruginie, din petale de flori nemuritoare, încremenite în timp, din ghindele culese de veverițele sprintene sau din jucăușele castane împrăștiate pe potecile îmbrăcate în covoare de frunze, elevii clasei a III-a au descoperit în mâinile lor pricepute noi chipuri ale fanteziei...

(Prof. învă. primar Petre Camelia)

Zâna aurie ne aduce un covor multicolor de frunze, de îţi ia ochii cu atâta culoare. Ea împodobeşte copacii cu mici punctişoare argintii, cafenii, roşcate şi gălbui (frunzele). De abia se mai vede luminosul soare pe cerul acoperit de prietenii săi, norii. Ne mai aduce şi gustoasele roduri ale toamnei. Mustul parfumat vrea să ne bucurăm de gustul lui. Am vrea să o primim la noi atât de mult încât să nu mai plece! O iubim foarte mult!

Toamna este o zână frumoasă, specială ! Rochia îi e făurită din mătase verde, pictată cu frunzuliţe din toate culorile, înşirate pe ea. Pantofii sunt ca smaraldul şi strălucitori. Părul ei ruginiu, la fel ca rochia aurie şi ochii cenuşii, ne face să tresărim când îl simţim atingându-ne pe umeri. Zâna Toamna este foarte frumoasă, asa cufundată în frunzele multicolore.

Iubim toamna, vrem să nu mai plece!

(Ioniţă Cristina, clasa a III-a)

Toamna

Vin cu atâtea nestemate

Şi trimit vara departe

În alai de frunze moarte,

Peste pădurii ruginii.

Frunze galbene adun

Şi coroană-n cap le pun

Când bruma cade pe vii

Culeg strugurii rozalii

Tătar Mario, clasa a IV-a

TOAMNA ARĂMIE

(Vasile Diana, clasa a III-a)

Toamna a venit pe dealuri

Cu frunze şi flori,

Roşii, arămii, frumoase,

Toate cad în zbor.

Păsările au zburat

Toate la căldură,

Oamenii îşi strâng de zor

Bogăţiile din natură.

Toamna este minunată
În cămară multe am strâns:
Murături, legume, fructe
Să avem pentru Crăciun.

Toamna

de Bratu Diana Georgiana

(clasa a VII-a)

Ador mirosul toamnei, ador vântul ce-mi suflă-ncet prin păr pentru ca apoi să atingă ușor frunzele copacilor ce se desprind spre a crea un dans mirific în căderea lor spre pământul ce-l învăluie în culorile lor.

Acum natura capătă o nouă înfățișare, păru-i devine ruginiu asemeni frunzelor căzute, pielea-i devine ușor palidă asemeni lanurilor de porumb, dar buzele-i sunt de un roșu aprins ca al merelor dulci și coapte. Și poartă o rochie de crizanteme, iar la urechi și-a pus cercei din struguri parfumați, iar ca măgele a adunat într-un șirag bobite mici și roșii de măceșe. Și-mi place să-mi imaginez cum Toamna pășește desculță pe covorul frunzelor și se rotește cu rochia ei din flori împrăștiind în jur mireasma lor și apoi își deschide brațele ca și cum ar elibera toate păsările ce-și iau zborul spre a ajunge pe meleaguri mai calde.

Și mai îmi place să stau cu ochii-nchiși minute-n șir, să simt aroma cu tot ce mă-nconjoară, s-aud freamătul pădurii și sunetele ei și nu pot face asta decât toamna.

Toamna și gândăcelul

Copacii ruginind
Își scutură frunza foșnind.
Pe sub ierburi veștede
Gândăcelul nu mai e.

O mică ascunzătoare a găsit
Și de frig s-a pitit.
Acolo o să stea
Până vine căldura.

Vasile Jasmine, clasa a III-a

Toamna

A venit acum și Toamna
S-au copt strugurii în vii
Mere roșii și gustoase
Gutui mari și brumării.
Păsările au plecat
Frunzele s-au scuturat
Vremea este răcoroasă
Toamna este cam ploioasă
Toamnă, tu ce ne aduci?
Multe fructe bune, dulci
Aduci ploi, aduci răcoare
Și-n zbor păsări călătoare.

Dumitrache Iulia, clasa a II-a

GHICITORI

Anotimp bogat în toate
Ai culorile minunate
Gospodarii toți muncesc
Roadele ei le primesc!

Toamna

Când culesul e în toi
Și copacii sunt mai goi
Dar vine și vreme rea
Cine oare este ea?

Toamna

Dumitrache George,
clasa a IV-a

Cresc în sus și cresc spre
soare:

Unu-i mic, altul e mare.

Brațe au și înfloresc,

Iar în toamnă-ngălbenesc.

Stau mereu într-un picior,

Dacă-i tai, ei mor de dor....

Copacii

Oac!Oac!Oac!

Nu e râu și nu e lac!

Oac! Oac!

Cântă, cântă un broscoi

Și se laudă la toți:

Marea asta-i pentru noi!

Balta

Gheorghe Silvia, clasa a IV-a

Viața în Evul Mediu

(Prof. Bucurică Nicoleta Camelia -
Istorie)

Elevii clasei a VI a, ai Școlii Gimnaziale „Sfinții Împărați ” Balta Doamnei au participat la proiectul istoric „Viața în Evul Mediu”.

În prima etapa a proiectului, elevii au aflat informații despre Evul Mediu și castelele medievale. Ei au descoperit că acestea au fost construite, mai întâi, în perioada anarhiei feudale, când autoritatea monarhilor era slabă, iar castelele erau centre de putere ale nobililor, din care aceștia controlau teritoriul. La nevoie, castelele puteau fi locuri de refugiu.

La început, erau construite din lemn, având un turn înconjurat cu valuri de pământ pentru apărare. Din secolele al XII-lea – al XIII-lea, au fost realizate din piatră. Aspectul lor s-a schimbat având de atunci ziduri de apărare, turnuri, șanțuri, donjonul – în care se țineau tezaurul și armele, locul capelei.

A doua etapă a proiectului a constat în realizarea de către elevi a machetelor castelelor feudale, având drept model o fișă a castelului și a elementelor componente. Fiecare elev a demonstrat talent, ingeniozitate și a respectat structura propusă. A urmat apoi prezentarea machetelor și realizarea unei expoziții.

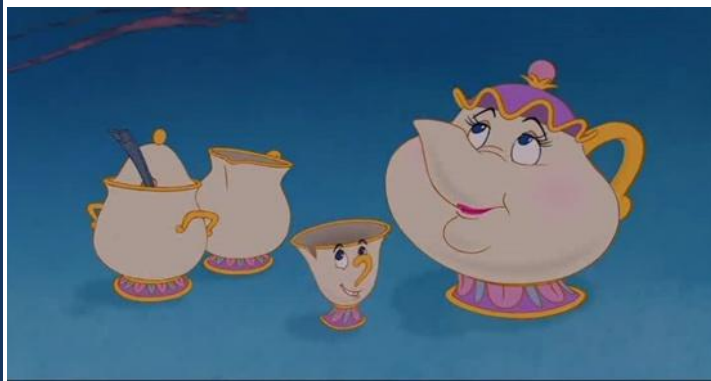
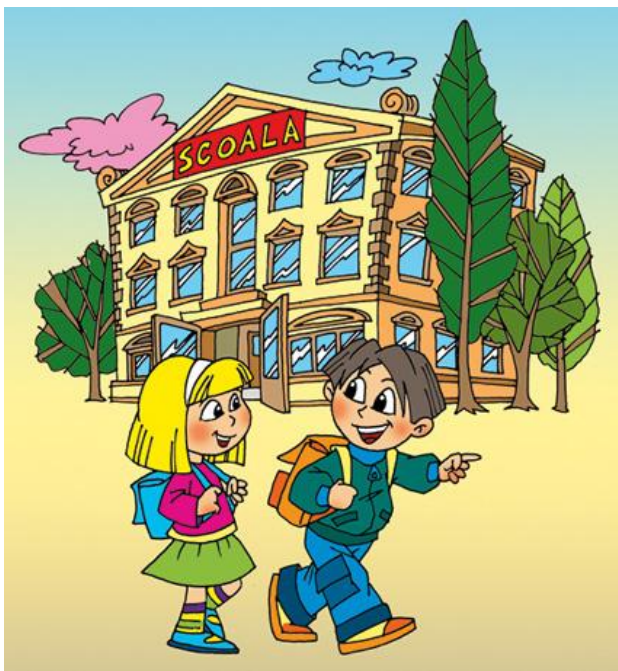
În a treia etapa a proiectului elevii s-au transformat în cavaleri medievali, și-au confecționat săbii, scuturi cu propriul blazon și au avut loc turniruri medieval.

Întreaga activitate s-a desfășurat pe fundalul muzicii medieval, iar optimismul și veselia au fost prezente tot timpul.

Proiectul va continua în perioada următoare cu noi activități interesante, prin care elevii vor descoperi informații despre fascinanta lume medievală.

Pasionați de poezie

Ceai sau ce-ai

(Ilie Lucia - elevă)

Ce-ai avut astazi la scoala?
Îl întreabă mama iară.
M-am bătut cu cineva!
Vai de căpățâna ta!

Ți-am făcut un ceai fierbinte,
Dar ți-l dau când esti cuminte
Păi, venind vorba așa,
Bea-l mai repede, mata!

Este unul și fierbinte
Cu un fagur de albine
Nu îmi pasă, ține minte!
Dar e amărui așa?

În ceaiul amărui
Pun mereu pupici gălbui,
Dar de data aceasta
Ți-am pus sarea, ha, ha, ha!

Copilul, cand a simtit-o,
El pe loc a înghițit-o.
Apoi, a plecat supărat
Spre școală, cu chef de-nvățat!

Regulile de dialog

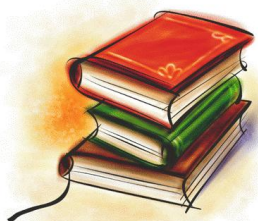
(Ilie Lucia - elevă)

Când dialoguri noi avem
Trebuie o linie la început să
tragem.

Replicile intonate
Să le rostim cuminți pe toate!

Semnul exclamării,
Semnul întrebării
La sfârșit se pune,
După vorbe bune!
Când dialogul a-nceput
Două puncte punem,
Fiindcă altfel dialogul nostru
S-ar transforma în enumerare.

Iar la sfârșit, la încheiere
Cine are bune maniere
Ar fi frumos să spună
„La revedere, rămas bun !”

Iertare

Bratu Diana Georgiana

(Clasa a VII-a)

Și cerul parcă plânge
Cu lacrimi înghețate
Parcă natura-și răsfrânge
Furia peste ale noastre fapte.

Dar nu ... apare o rază,
Viscolul se dă uitării,
Tot cerul se înseninează
Și devine ca albastrul mării.

Și ce mai mișcă e a mea privire
Și totu-n jur e alb și nepătat
Și-ncerc a cuprinde cu uimire
Tot peisajul pur și înghețat.

E atât de viu, dar totuși nemișcat
Și pare că ne-am întors la începuturi.
E atât de clar că tot ne-a fost iertat
Și pare că albul va domni de-a pururi.